

DONDERDAG

4 SEPTEMBER.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDÁ, brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen, dat de van den Ontvanger bij den Raad ingekomen Rekening der Ontvangsten en Uitgaven dezer Gemeente, over het dienstjaar 1849, met de tot dezelve behoorende bescheiden, gedurende den tijd van veertien dagen, te rekenen van af den 4. September aanstaande, bij de Secretarie dezer Gemeente, voor een ieder ter lezing is nedergelegd, en, hetzij in druk, hetzij in afschrift, tegen betaling der kosten verkrijgbaar is gesteld.

Breda, den 4. September 1851.

DE ROY, vt.

Ter ordonnancie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. REYCHINE.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDÁ, geven bij deze kennis aan de Ingezetenen dat de Begrooting der Plaatselijke Inkomsten en Uitgaven dezer Gemeente, alsmede de Begrooting der kosten voor de dienstdoende Schutterij, beide voor het jaar 1852, zoo als die aan den Raad is voorgelegd, met de Memoriën van toelichting en bescheiden, gedurende den tijd van veertien dagen, te rekenen van af den 4. September aanstaande, op de Secretarie dezer Gemeente, voor een ieder ter lezing is nedergelegd, en, hetzij in druk, hetzij in afschrift, tegen betaling der kosten verkrijgbaar gesteld.

Breda, den 4. September 1851.

DE ROY,

Ter ordonnancie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. REYCHINE.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1sten September.

Het getal der departementale raden die eene herziening der constitutie verlangen belooft tot heden 41; vijf daarvan hebben tevens den wensch uitgedrukt, dat art. 45 der constitutie, 't welk de herkiezing van den President der Republiek uitsluit, vervallen worde verklaard; het zijn de departementen Corsica, Creuse, Oise, Opper-Pyreneën, Seine-en-Marne; vijf andere verlangen de herziening met weglating van het woord *wettige*; vijf en twintig andere alleen onder de bepaling dat de herziening *algemeen en wettig* geschiede.

De Parijische *Constitutionnel*, het hoofdorgaan van het Bonapartismus, verzekert dat de Prins van Joinville de kandidatuur voor het presidentschap aangenomen heeft, en blijkbaar is dat blad van den denkbeeld, dat deze keuze niet weinig voorstanders zal vinden. Immers na gewezen te hebben op het proces te Lyon, op de permanente commissie der Bergpartij en op het dagblad *la Voix du Proscrit*, als getuigende van de stout en vrij optredende zucht tot ommekeerung der maatschappij, vervolgt dat blad: «En nu vrage wij, is er nog eene maatschappij in Frankrijk? is het thans bij ons niet eene huishouding, als in de roovers-spelonken ten tijde dat de roovers ze nog niet verlaten hadden om zich aan de staatkunde te gaan wijden? En niettemin zijn er lieden, die nog het bestuur van dit arme land bejinden, en die bereid zijn om het nog te verschonen, ten einde althans op een vreedzaam wijze, het onheil der burgeroorlog te voorkomen, van Londen ontvangen; de Prins van Joinville meent dat wij nog niet genoeg verdeeld zijn; en hij zal zich kandidaat stellen voor het presidentschap der republiek.

Het staatschip ziakt; de bemanning ligt in doodsangst geknield op het dek. Er zijn er, die naar de pompen zouden spelen, en geene andere eer zouden begeeren dan die van het te redden; zóó denkt de Prins van Joinville niet; zijne eersucht is het, te heerschen, al zij het ook over een wrak!

De kriegsraad te Lyon heeft den 28sten Augustus uitspraak gedaan, in het rechtsgeding tegen *Alph. Gent* en een vijftigtal andere personen, beschuldigd van zamenspanning tot het omverwerpen der regering en het stichten van burgeroorlog. *Gent* en twee anderen zijn veroordeeld tot deportatie; een tot vijftien jaren, vier tot tien jaren en negen tot vijf jaren tuchthuisstraf; negen anderen zijn tot gevangenisstraf van een maanden tot twee jaren veroordeeld. Twaalf beschuldigde zijn vrijgesproken. Buitendien zijn van de twaalf bij versiek gevonnisden, vier tot deportatie veroordeeld, vier tot tien jaren tuchthuisstraf, een tot twee jaren en een tot een jaar gevangenisstraf, terwijl twee vrijgesproken zijn.

Het openbaar ministerie had tegen de hoofdbeschuldigten de doodstraf geëischt,

De riet is te Lyon bij de uitspraak evenzeer als in den loop van het rechtsgeding bewaard gebleven, waartoe trouwens de overheid krachtige en welberaden maatregelen genomen had.

— Al de veroordeelden wegens de Lyonsche zamenspanning hebben het voornemen te kennen gegeven, om revisie van het vonnis van den kriegsraad te vragen. Intusschen maakt de regering reeds aanstellen om de gevaarlijksten der veroordeelden op behoorlijken afstand van Frankrijk te verwijderen: men verzekert, zegt de *Constitutionnel*, dat te Toulon bevelen zijn gegeven tot uitrusting van het fregat *Pomara*, bestemd om *Gent*, *Ode* en *Longomazine*, die door den kriegsraad te Lyon tot departatie veroordeeld zijn, naar Noukahiva, in de Stille Zuidzee, over te brengen.

— Van eene Ministeriële zijde wordt het bericht nopens de in vrijheidstelling van *Abd-el-Kader*, als ongegrond, tegengesproken, onder bijvoeging, dat alleen de volksvertegenwoordiging in dezen gene beslissing kan nemen.

— Eenigen tijd geleden is gewag gemaakt van den clown van het Hippodrome alhier, *Thevelin* geheeten, die met een luchtbal omhoog stieg en daarbij allerlei kunstverrigtingen volvoerde. Deze kunstenaar heeft nu eene verbindtenis voor eene maand aangegaan met een ondernemer van openbare vermakelijkheden te Londen, en zich daarbij verbonden met een condor omhoog te stijgen.

— Het maatschappelijk kapitaal van den onderzeeschen telegraaf tusschen Engeland en Frankrijk is bepaald op 2,500,000 franken, gesplitst in 100,000 aandelen van 25 franken ieder.

— Men verhaalt, dat alhier bij het gouvernement, ongunstige berichten van Rome zijn ingekomen. De Paus zou den generaal *Gomez* eene officiële nota hebben doen ter hand stellen, waarin hij zijne bekommering openbaart over de gebeurtenissen, welke in 1852 kunnen plaats hebben, op grond waarvan hij het vertrek zou vorderen der Fransche troepen, uit den Karthago, Sicilië, en Napolitanen te doen bezetten.

— Men verneemt, dat eerlang eene Turksche vloot, onder het commando van den capudan-pacha, eenen togt zal ondernemen naar de kust van Frankrijk en zich voor Toulon vertoonen. Dit zou het eerste bezoek zijn van een Turksch eskader aan eene Fransche haven.

— Een schrijven uit Napels van den 21sten dezer houdt in, dat het stadje Barville in het Koninkrijk Napels door eene aardbeving is verwoest; bijna alle huizen waren ingestort of verzwolgen, en reeds had men zeventien honderd lijen onder de puinhoopen gevonden.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 56,35; 5 pCt. 94,15; Rom. Leening 74 1/2.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 1sten September.

De Bondsvergadering heeft, met meerderheid van stemmen, het voorstel van Oostenrijk en Pruisen, tot handhaving der inwendige zekerheid van Duitschland door middel eener centrale politie, aangenomen, althoof met enkele wijzigingen, welke echter meer den vorm dan het wezen der zaak betreffen. — De vergadering heeft zich ook met het voorstel tot afschaffing der grondregten vereenigd.

— Naar men uit Berlijn schrijft, zou het lot der Duitsche vloot beslist zijn. Pruisen en Oostenrijk nemen schepen en materiaal over, ieder de helft, en alzoo houdt de vloot op, Bondseigendom te zijn, en wordt particulier eigendom der groote Mogendheden.

— Zijne Majesteit de Koning van Pruisen heeft Signaturingen den 26sten verlaten om de reis door het Donaual naar Ischl voort te zetten; waar hij den 28sten verwacht wordt, na te Heiligenberg een bezoek bij den Vorst von Fürstenberg te hebben afgelegd.

Volgens berichten uit Weenen van den 26sten dezer, zou Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk zich den 28sten van daar naar Ischl begeven, doch aldaar slechts twee dagen vertoeven, ten ware de Koning van Pruisen, met afwijking van zijn oorspronkelijk plan, te dier plaats een langer verblijf mogt willen houden. — Van Ischl zal de Keizer zich naar Verona begeven, ter bijwoning der groote wapenoofteningen die in de nabijheid dier stad zullen worden gehouden, en waarbij ook de Koning van Wurtemberg tegenwoordig zal zijn.

— Eene telegrafische dépêche uit Ischl meldt, dat de Koning van Pruisen aldaar den 29sten Augustus was aangekomen, alsmede de Keizer van Oostenrijk in den namiddag van dien dag.

— Volgens berichten uit Konstantinopel, van den 15den, is het geschil tusschen Turkije en Egypte geheel bijgelegd. De Porte heeft het aanleggen van eenen spoorweg tusschen Alexandrie en Cairo goedgekeurd.

Men meldt voorts uit Konstantinopel, dat de Porte verklaard heeft, dat

Kossuth en zijne mede uitgewekenen te Kiutahia voorloopig zouden blijven bewaakt worden. Een gerucht wil echter, dat **Kossuth** en zijne medegezellen heimelijk naar Engeland zouden gevoerd worden. Verscheidene Engelschen moeten zich in den jongsten tijd naar Klein Azië begeben hebben: om deze wegvoering, tegen den wil der Porte, te bewerkstelligen.

ENGELAND.

LONDEN, den 30sten Augustus.

Hare Majesteit de Koningin is op reis naar Schotland, en wordt allereuwe met treffende blijken van gehechtheid van de zijde der bevolking ontvangen. In tegenstelling met hetgeen elders, bij voorbeeld in Frankrijk, plaats heeft, doet de Londensche *Times* opmerken dat in Engeland de souverein thans schier zonder militair escorte reist.

— Een der voornaamste Londensche dagbladen, het *Daily News*, berigt dat men het er te Dublin algemeen voor hield, dat het gouvernement besloten had, de wet op het voeren van kerkelijke titels dadelijk in toepassing te brengen, en geregeltelijke vervolgingen in te stellen tegen de roomsche geestelijken, die in strijd daarmee titels van een kerkelijk rechtsgebied, in het vereenigd rijk ontleend, hadden aangenomen.

— Men verzekert dat de meer dan tachtigjarige Koning van Hannover voornemens is eerlang naar Londen te komen, en wel, zooals daarbij gevoegd wordt, ten einde met lord *Palmerston* over middelen te raadplegen om den overwegenden invloed te keer te gaan welken Oostenrijk en Pruisen thans op de overige Deutsche Staten uitoefenen. Wat dien grijzen Vorst ooit ten laste moge zijn gelegd, dit wordt echter, tot zijne eer, door allen erkend, dat hij een der weinige onder vele Europeesche Vorsten van onzen tijd is die hun eens gegeven woord nooit geschonden hebben, en zich door geen oproer of bedreiging van oproer hebben laten verschrikken.

— Men weet dat de ondernemers van eene communicatie tusschen de beide Oceanen door Nicaragua, bij de Engelsche kapitalisten weinig of geen ondersteuning gevonden hebben, en dat het mislukken hunner pogingen nog kort geleden in Engelsche dagbladen als zeker gesteld werd. De communicatie is echter tot stand gekomen; de passagiers en goederen, die den 29sten Julij door eene stoomboot uit Californie te San-Juan del-Sur op de kust van Nicaragua waren aangebragt, hebben in 32 uren langs den nieuw geopenden weg de reis over de landengte afgelegd, en kwamen te New-York aan 29 dagen nadat zij San Francisco verlaten hadden. De Londensche *Times* zegt naar aanleiding hiervan: «Zoo is binnen dertig maanden nadat het vraagstuk der communicatie door Nicaragua een onderwerp van ernstige behandeling is geworden, door de Amerikaansche maatschappij eene overeenkomst met dien Staat gesloten. Zij heeft zich bij een tractaat tusschen Engeland en de Vereenigde Staten bescherming verzekerd. Zij heeft eene linie van de snelste stoombooten op de Stille Zuidzee en op den Oceaan in werking gebragt. Zij heeft opnemingen bewerdstelligd, uit welke bleek dat de hinderpaffen die 300 jaren lang de wereld afschrikten van pogingen tot verbinding der beide Oceanen, louter sprookjes waren. Zij heeft in weinige uren 200 passagiers langs eene rivier vervoerd, die gezegd werd door, ondiepten en snellen stroom zelf voor Indische kano's schier onbevaarbaar te zijn. Zij heeft al de onzekerheden en schrikbeelden, die de landengte tot den grooten hinderpaal van een veilig en goedkoop verkeer met Australie maakten, doen verdwijnen. Zij heeft Californie 8 tot 10 dagen nader bij New-York gebragt. Zij heeft eindelijk zich zelve het uitsluitend genot verzekerd van een handelsverkeer, zoo belangrijk als er zelden ergens was, en de beschikking over vruchtbare gronden, over handelsplaatsen en natuurlijke dokken, waarvan met der tijd de wereldhandel zal gebruik maken. En dit alles is in zoo korten tijd gedaan door eene kleine vereeniging van ondernemers, zonder dat zij, voor zoover wij weten, een enkel prospectus verspreid of een enkel aandeel op de beurs ter plaatsing aangeboden hebben. Het is eene treffende les voor onze kapitalisten»

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den September.

De kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van Zrijdag het wetsontwerp tot onderneming of bevordering van openbare werken, zoo als het bij de behandeling der artikelen gewijzigd was geworden, in zijn geheel aangenomen, met 56 tegen 13 stemmen, terwijl 6 leden zich buiten stemming hielden.

Het wetsontwerp tot goedkeuring der met Nederland gesloten overeenkomst tot opheffing der scheepvaartregten op het gedeelte der Maas hetwelk de grensscheiding tusschen Nederland en België uitmaakt, is door de beide kamers aangenomen.

In de zitting der kamer van afgevaardigden van Zaterdag heeft de minister van Warre, in antwoord op de vraag van een der leden, medegedeeld, dat de speciale commissien, belast met het onderzoek der onderscheidene deelen van het krijgswezen, hare taak bijna afgewerkt hebben, en dat de groote staatscommissie welke, voorgelicht door de rapporten der speciale commissien, alle het krijgswezen betreffende vraagpunten behandelen zal, binnen kort door de regering zal worden benoemd.

— De senaat heeft gisteren de algemeene beraadslagingen over de wet op de successieregten gesloten. De discussie over het geheel der zaak zal echter nog wel voortduren bij de behandeling van het eerste artikel, waarover verscheiden sprekers nog het woord willen voeren. De discussie is in deze zitting zeer levendig geweest. De president, de heer *Dumon-Dumortier*, den voorzitterstoel verlatende, heeft zich met kracht tegen de wet verklaard; schoon persoonlijk tegen de wet gezind, was hij toch niet voornemens geweest het woord te voeren, ten einde alle oorzaak van verdeeldheid tusschen hem en het ministerie te vermijden, maar de tegen hem gerichtte aanvallen der ministeriële bladen maakten het voor hem tot eene

zaak van eer zich openlijk te verklaren en te verdedigen. Hij beschuldigde het ministerie van den constitutionnelen weg verlaten te hebben, door dat het de onderhavige wet had aangeboden zonder zijne staatkundige vrienden te raadplegen; het had den senaat willen bedreigen door de hartstogten van 't volk op te wekken, de petitionneringen te bevorderen; ten anderen verklaarde de spreker zich tegen de successieregten in de rechte lijn. — De minister van Binnenlandsche zaken, de heer *Regier*, beantwoordde deze rede, verdedigde de handelingen van 't bewind, doch zich-zelf niet kunnende matigen, naemde hij den heer *Dumon-Dumortier* «onregtvaardig en heftig tegen het bewind, 't geen hem de berisping van den tijdelijken president, den heer *de Baillet*, op den hals haalde; in zijne verdere rede liet hij niet onduidelijk doorstralen, dat zoo de wet door den senaat verworpen wierd, het ministerie den senaat ontbinden zoude.

De heeren *Bagenrieux* en *Savart* hebben een amendement voorgesteld om den beproevingstijd der wet tot op één jaar tijds te verminderen.

— De hertogin-weduwe van *Orléans* is, op hare terugreis naar Duitschland, met hare beide zonen, den graaf van *Parisi* en den hertog van *Chartres*, hier aangekomen, en bereids naar Aken vertrokken.

— Zaterdag is de eerste zitting gehouden van de Nederlandsche en Belgische beoefenaars der Nederlandsche taal- en letterkunde, die te Brussel bijeengekomen zijn.

In het Nederlandsch-Belgisch letterkundig congres wordt ditmaal het voorzitterschap gevoerd door een Belg, den heer *de Brauw* van Steeland; onderzitters zijn de heeren *de Jager* van Rotterdam, en baron *J. de Saint Genois* van Gent; terwijl de heeren dr. *de Vries* van Groningen en *Ruijsch* van Vlissingen, benevens twee Belgen, de heeren *Stallaert* en *Vandervoort*, tot secretarissen waren benoemd.

De Brusselsche dagbladen deelen van de werkzaamheden der eerste zitting het volgende mede. Dr. *de Jager* van Rotterdam voerde het eerste het woord; hij schetste den tegenwoordigen staat der Nederlandsche orthographie, en betoogde dat het niet noodig is eene eenparige spelling aan te nemen en algemeen te volgen.

De heer *Heremans*, van Gent, las eene verhandeling over de geslachten der zelfstandige naamwoorden volgens het taalgebruik in Nederland en in België.

De heer van *Lennepe*, van Amsterdam, voerde het woord om eenige beweringen van den vorigen spreker te wederleggen.

Daarna werd door een der secretarissen een vertoog voorgelezen van den heer *Delecourt* over het invoeren eener eenparige spelling in beide landen.

De heer *Koenen*, van Amsterdam, betoogde dat er behoefte bestaat aan eene historie der taal, en schetste het plan van zoodanig werk.

De heer *Dautzenberg*, van Brussel, sprak over de taalvormen, en wilde de oude taalvormen, in proza of poëzij vroeger in gebruik, weder in zwang gebragt hebben.

De heer *Vandervoort*, van Brussel, drong er op aan dat men den buitenlanders de beoefening der Nederlandsche en Vlaamsche taal, als in de letterkunde, de industrie en den handel onmisbaar, zou trachten aan te bevelen.

De heer *Stallaert*, van Brussel, wilde alle Nederlandsche letterkundigen uitgenoodigd hebben, om elk het eigenaardig woord- en taalgebruik zijner woonstreek op te schrijven, ten einde de bouwstoffen voor een algemeen Nederlandsch woordenboek bijeen te brengen; ook het noorden van Duitschland, tot aan Rusland toe, zou daartoe kunnen bijdragen.

De heer *Stallaert* stelde verder voor, dank te betuigen aan de Hoogduitsche schrijvers die aan de Nederlandsche letterkunde diensten bewezen hebben; en op zijn voorstel werd besloten, aan die schrijvers de in druk uitgegeven verslagen van de werkzaamheden van dit congres en van de beide vroeger gehouden toe te zenden.

— De zitting van Zondag was talrijker bezocht dan die van den vorigen dag.

De heer *Conscience* werd tot tweeden voorzitter benoemd.

De heer van *Lennepe* deed verslag van eene aan hem opgedragene commissie, om een blijvend fonds voor het Congres daar te stellen, ten einde de kosten te bestrijden. Het resultaat komt hierop neder, dat het beginsel van het Congres behoort veranderd te worden, en dat in Zuid- en Noord-Nederland afzonderlijk eene maatschappij van letterkundige gevestigd worde, welke te zamen één Congres uitmaken. Daarover ontstond eenige discussie, welke eindigde met het uitstellen der beraadslaging over dit voorstel tot den volgenden dag.

De werkzaamheden namen nu eenen aanvang met het voorlezen door den heer *Vleeschouwer*, van een paar letterkundige vragen. Deze hadden tot onderwerp: 1°. de verbastering en verfransching der Nederlandsche taal; 2°. het te loor gaan van vele woorden, welke vroeger algemeen in gebruik waren. Inzonderheid drong de spreker aan op de wederinvoering van het

De heer *Stallaert* deelde daaromtrent verscheidene aanmerkingen mede, en vond die invoering minder noodig. Onder de middelen, welke hij geschikt oordeelde, om de gebruikelijke spraak meer in overeenstemming te brengen met de geschreven taal, noemde hij de invoering van het blijspel op beteren voet. De heer *Dautzenberg* deelde daaromtrent ook eenige bedenkingen mede, terwijl de heer *Vleeschouwer* zijne zaak verder verdedigde. Ook de heer *J. A. de Laet*, deelde daaromtrent nog eenige aanmerkingen mede en na eenige woordenwisseling, waaraan ook de heer van *Lennepe* deel nam, werden de discussien gesloten. Onder anderen verzocht de heer van *Lennepe*, dat vele vrienden hem voortaan zouden aanspreken met *de*, en niet met het hinderlijke *U, UEd., UwEd.*, enz.

Nu volgde het rapport der commissien uit Noord- en Zuid-Nederland, aangesteld tot het beramen van middelen ter zamenstelling van een Nederlandsch woordenboek; dit rapport werd bij monde van prof. *M. de Vries*, uit Groningen, uitgebragt.

Volgens de commissie, zou het woordenboek zich bepalen tot de Neder-

